

THÍCH CA MÂU NI NHƯ LAI BẠT TRỪ KHỔ NÃO HIỆN ĐẠI THẦN BIẾN PHI KHÔNG ĐẠI BÁT PHÁP

Hán văn: Tam Tạng Pháp Sư BÁT NHÃ truyền

Việt dịch: HUYỀN THANH

Một thời Đức Thích Ca Tôn trụ trên đỉnh núi Tuyết, có năm trăm vị Tỳ Khưu, tám vạn vị Bồ Tát, tám Bộ Trời Rồng, vô lượng Đại Chúng đều đến dự Hội nghe Pháp. Lúc đó Chúng mệt mỏi, ăn uống khó được

Bấy giờ Đức Thế Tôn nhập vào Tam Muội **Đại Từ** (Mahā-maitra-samādhī), ở trong ánh sáng phun ra cái bát lớn của Như Lai nương theo hư không mà đi, chẳng biết nơi đến. Đại Chúng nghi sợ, bị chấn động. Lúc ấy cái bát lớn của Đức Phật quay lại, trong bát chứa đầy cơm

Khi ấy Đức Như Lai từ Định đứng dậy, bảo Đại Chúng rằng: “Các ông hãy ăn đi”

Nói lời đó xong thì Đại Chúng vui vẻ, ăn cơm của cái Bát này. Do dư thừa không hết, mùi thơm ấy tràn ngập khắp ba ngàn Đại Thiên Thế Giới khiến cho Địa Ngục, Quỷ Đói, súc sinh đều được no đủ.

Lúc đó **Văn Thù Sư Lợi** (Mañjuśrī) bạch Phật rằng: “Đức Như Lai dùng thần Lực gì làm cho cái bát lớn bay đi khiến cho Đại Chúng no đủ với cứu tế nỗi khổ của chúng sinh trong ba nẻo tám nạn? Chúng con với người cầu Pháp tu Đạo ở đời vị lai làm sao tập Pháp đó thành năng Phật Sự, có thể lợi cho chúng sinh. Nguyên xin Đại Thánh nói Pháp Yếu đó”.

Đức Phật bảo Văn Thù Sư Lợi: “Nhu đây! Như vậy Thiện Nam Tử! Ta sẽ diễn nói Pháp đó, lợi ích cho chúng sinh, nhiều ích cho Hành Giả. Xưa kia, Ta làm Đại Tiên Nhân trụ ở trong sườn núi Tuyết, từ lâu đã kiêng bỏ quần áo thức ăn...không do đâu mà được

Thời có Đệ Tử gồm một vạn người đều trụ **Khổ Hạnh** (Duskara-caryā). Có một **Ca Lô La Vương** (Garuḍa-rāja) đến bạch với Ta rằng: “Nguyên đem **ngự bát** của Đại Tiên, đi đến Thiên Thượng với nhân gian, đựng đầy quần áo thức ăn, quay lại cung dưỡng Đại Chúng”

Khi Ta, vị Tiên đã nhận lời, thời Ca Lô La Vương đội cái bát bay đến Đại Thiên Thế Giới, khoảng một lúc thì cái bát tràn đầy áo với thức ăn, rồi quay lại. Đại Chúng tùy vui đều được an ổn. Có thể biết vị Tiên Nhân thời đó, nay là thân Ta vậy. Nay Ta sẽ nói Pháp ấy.

Trước tiên chọn lựa nơi thanh tịnh, không có người. Trong núi cao, rừng thẳm, vách núi cao...bên cạnh con sông lớn, biển lớn, dòng suối trong... nhịn ăn luyện hạnh. Lại lấy năm cái lá của cây Tùng với các quả trái để ăn, tụng **Như Lai Đại Bát Chân Ngôn** với kết An ấy, ngày đêm sáu Thời, chẳng được dứt tiếng...ắt chưa đến ba ngày thì được thành tựu.

Tồồng cuôa Aán: Trồòuc tieân ñeã baøn tay phaûi ngang traui tim, ngôôa loøng baøn tay. Tieáp theo laät uùp loøng baøn tay phaûi khiéc cho loøng baøn tay phaûi ôu treân baøn tay traui ngay ñeàu ngoùn uùt cuøng vôùi ñeàu ngoùn caui phaûi truï nhau, ñeàu ngoùn caui traui cuøng vôùi ñeàu ngoùn uùt phaûi truï nhau.

Chuô laø:

“Nặng mặc tam mạn đa bột đà nam. Án, lộ ca bá la, đà la dã, đà la dã, ma ha bà truyền, bột đà phan đất-la, sa bà ha”

